

แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

Guidelines Of the Academic Administration in Small Schools

Under The Uthai Thani Primary Educational Service Area Office 2

ทรรศณีย์ โอภา¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทีปพิพัฒน์ สันตะวาน² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตินันท์ ดวงสุวรรณ³

Tassanee Opa¹ Asst. Prof. Dr.Teeppipat Suntawan² Asst. Prof. Dr.Thitinan Doungsuwan³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก กลุ่มตัวอย่าง คือผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 196 คน ที่ได้มาจากการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีและเมอร์แกนและการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่มีค่าความเที่ยง 0.97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 2) การหาแนวทางการบริหาร งานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยการจัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีปัญหาสูงที่สุด คือการประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = 0.90) รองลงมาคือ การวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 0.90) การจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.78) การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.79) และการนิเทศภายใน ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 0.85) ตามลำดับ

2. แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก ควรมีการดำเนินการดังนี้ 1) ด้านการจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ควรกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบจัดทำแผนพัฒนาการทำหลักสูตรและติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนงาน 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรร่วมกันสร้างความตระหนักให้เห็นความสำคัญของการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยรูปแบบที่หลากหลาย 3) ด้านการนิเทศภายใน ควรกำหนดมาตรฐานและเครื่องมือรูปแบบของการนิเทศภายในสถานศึกษาให้ชัดเจน 4) ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรกำหนดมาตรฐานและเป้าหมายของการวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน และพัฒนาให้ครูสามารถสร้างเครื่องมือวัดผลและ

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนขนาดเล็ก

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

¹Master of Education Educational Administration Program Nakhon Sawan Rajabhat University

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

^{2,3}Course teacher in Master of Education Program and Doctor of Philosophy Program in Educational Administration Nakhon Sawan Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมลล์: ทรรศณีย์ โอภา, krutassanee.o@gmail.com

รับเมื่อ 28 เมษายน 2566 แก้ไข 18 มิถุนายน 2566 ตอรับ 23 มิถุนายน 2566

ประเมินผลที่มีมาตรฐาน 5) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ควรทำการวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และนำผลมากำหนดแนวทางการดำเนินงานให้มีความมาตรฐาน

ABSTRACT

This research aimed to study the problems and propose the guidelines of academic administration in small schools. The research was conducted into 2 steps: 1) studying the problems of academic administration in small schools. The sample comprised 196 administrators and teachers of small schools obtained by using Krejcie & Morgan formula and simple random sampling. The instrument was 5 rating scales questionnaire with a reliability of 0.97. Data was analyzed by mean and standard deviation. 2) finding guidelines of academic administration in small schools was conducted by the group discussion of 7 experts. The instrument was the recording form. Data was analyzed by content analysis.

The research findings were as follows:

1. the problems of academic administration in small schools in overall was at a moderate level ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.80). To consider each aspect, it was found that the most problematic level was the educational quality assurance ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = 0.90), followed by the measurement and evaluation ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 0.90), school curriculum management ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 0.78), instructional management ($\bar{X} = 2.93$, S.D. = 0.79) and internal supervision ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 0.85), respectively.

2. The guidelines for the academic administration in small schools should proceed in each aspect as follows 1) the school curriculum management should assign a person to be responsible for a set the development plan for construct the basic education curriculum and monitoring and reviewing the implementation of the plan 2) the instruction management should raise awareness together to emphasize of creating the various lesson plan that focused on student-centred 3) the internal supervision should clearly define standards and tools for supervision within educational institutions 4) the measurement and evaluation should be clearly defined the standards and goals for measurement and evaluation, and developed to enable teachers to create standardized measurement and evaluation tools 5) the educational quality assurance should analyze the results of educational quality and take the results to determine the standard operating guidelines.

Keywords: Academic Administration, Small Schools

กุ่มิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา จะเห็นได้ว่าสถานศึกษาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษ สิ่งทีจำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ การพัฒนาการศึกษาทั้งด้านการบริหาร สถานศึกษา การเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนทุกคนต้องเข้าไปให้ถึงสังคมแห่งการเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีทีจะทำให้เกิดคุณค่าและประโยชน์สูงสุดต่อตนเอง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556, หน้า 72) ซึ่งงานด้านวิชาการ เป็นงานหลักทีสำคัญทีสุดในการบริหารและจัดการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งสถานศึกษามีการแบ่งโครงสร้างภายในตาม กฎกระทรวง และเป็นไปตามระเบียบทีคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษากำหนด ซึ่งสถานศึกษาจะต้องแบ่งส่วนราชการ

เป็นกลุ่ม ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับ การกระจายอำนาจทางการศึกษา คือครอบคลุมใน 4 งาน คืองานวิชาการ งานงบประมาณ งานบริหารงานบุคคลและงานบริหารทั่วไปโดยมีผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบการบริหารงาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 6) การจัดการศึกษาของ โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่มีปัญหาที่สำคัญ คือ นักเรียนจากโรงเรียนขนาดเล็กมีคุณภาพค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับ โรงเรียนขนาดอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนขาดความพร้อมทางด้านปัจจัย เช่น ครูไม่ครบชั้น ขาดแคลนสื่อการเรียน การสอน และวัสดุอุปกรณ์ โดยเฉพาะสื่อและเทคโนโลยีที่มีราคาแพงและปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือโรงเรียน ขนาดเล็กส่วนใหญ่ขาดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนขนาดใหญ่กว่า (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, หน้า 1)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มีโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน อยู่ 79 โรงเรียน จากรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2562 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่า ผลการประเมินของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ปรากฏดังนี้ ภาษาไทยร้อยละ 48.14 วิทยาศาสตร์ร้อยละ 34.07 คณิตศาสตร์ร้อยละ 30.13 และภาษาอังกฤษร้อยละ 28.88 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2, 2562, หน้า 86)

ด้วยเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ให้มีคุณภาพดีขึ้น เพื่อผลการวิจัยในครั้งนี้จะได้เป็นข้อมูล และแนวทางสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ตลอดจนจนผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก และผู้เกี่ยวข้อง จะได้นำไปเป็นข้อมูลในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็กให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

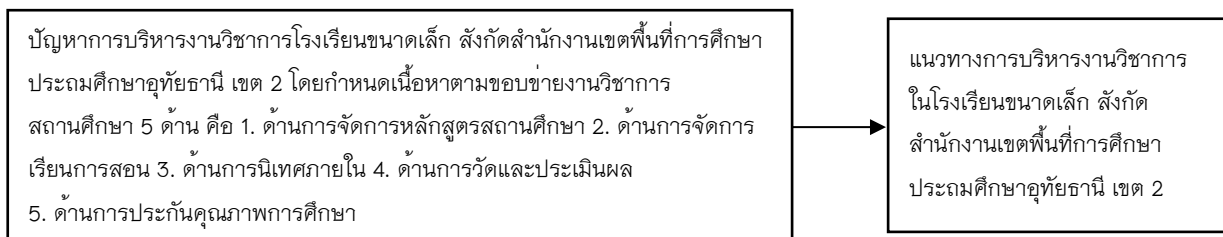
คำถามการวิจัย

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เป็นอย่างไร
2. แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2
2. เพื่อหาแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 79 คน และ ครูผู้สอน จำนวน 320 คน ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 399 คน จากโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 79 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 39 คน และครูจำนวน 157 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ รายการ (Checklist) ด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็กโดยครอบคลุม 5 ด้าน คือ ด้านการจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดผล และประเมินผล และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 หาแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เพื่อขออนุญาตผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนที่ 1
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยวิธีส่งโดยตรงถึงกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตอบกลับคืนด้วยตนเอง ได้ข้อมูลกลับคืนมาจำนวน 196 ฉบับ ครบถ้วนตามกลุ่ม ตัวอย่างที่กำหนด
4. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายผลให้ข้อเสนอแนะ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1.1 การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา/วัตถุประสงค์ของแต่ละข้อคำถาม โดยจะนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง

1.2 การคำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Coefficient) ของ Cronbach

2. ในการวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติพื้นฐาน ดังต่อไปนี้ 2.1 ความถี่ (f) 2.2 ร้อยละ (%) 2.3 ค่าเฉลี่ย (\bar{x})

2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหาทางวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาปัญหาการบริหารงานวิชาการเป็นรายด้าน ทั้ง 5 ด้าน ได้ผลดังนี้

1.1 ด้านการจัดการหลักสูตรสถานศึกษา มีปัญหาการดำเนินงานสูงสุด 3 อันดับ คือ ผู้บริหารและครูร่วมกัน วิเคราะห์สภาพปัจจุบันของสถานศึกษาก่อนจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารจัดประชุมคณะครูเพื่อทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร และสถานศึกษาจัดการอบรมสัมมนาให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรสถานศึกษา

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาการดำเนินงานสูงสุด 3 อันดับ คือ การจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การดำเนินการนี้เทศกนวิชาการและการเรียนการสอนมีรูปแบบที่หลากหลาย และผู้บริหารสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากร และบุคลากรในการจัดการเรียนการสอน

1.3 ด้านการนิเทศภายใน มีปัญหาการดำเนินงานสูงสุด 3 อันดับ คือ ผู้บริหารร่วมกันวางแผนกำหนด เป้าหมายเกี่ยวกับกาการนิเทศภายในสถานศึกษา ความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือการนิเทศภายในสถานศึกษา และการพัฒนาความรู้ความสามารถเรื่องกาการนิเทศภายในสถานศึกษา

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีปัญหาการดำเนินงานสูงสุด 3 อันดับ คือ พัฒนาเครื่องมือวัดผล และประเมินผลได้ตามมาตรฐาน ครูสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย และมีกาวิเคราะห์ผลกาเรียนของนักเรียนเพื่อหาแนวทางช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคล

1.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีปัญหาการดำเนินงานสูงสุด 3 อันดับ คือ การวิเคราะห์ปัญหา และสาเหตุที่เกี่ยวข้องจากการประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา ตามแผนที่กำหนด และผู้บริหารสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากร และบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา

2. แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

2.1 ด้านการจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

สถานศึกษามีการจัดประชุมและวางแผน เพื่อร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของสถานศึกษาก่อนจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา โดยแต่งตั้งคณะทำงานในการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตรอย่างครบถ้วนทุกด้าน ตลอดจนต้องมีการ กำกับ ติดตาม และตรวจสอบ การดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ให้เป็นไปตามเป้าหมายทุกระยะ เพื่อประเมินผล ปรับปรุงพัฒนา และสรุปผล ที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

สถานศึกษามีการจัดประชุมและวางแผน สร้างความตระหนักเพื่อให้เห็นความสำคัญ ของการจัดทำ แผนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามสาระการเรียนรู้และหน่วยการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย พร้อมกับการ ดำเนินการวิเคราะห์และนิเทศงานวิชาการเพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมกับสถานศึกษา แล้วนำผลมาสรุปร่วมกันในการ จัดการเรียนการสอน ที่มีการระดมสรรพกำลัง ด้านงบประมาณทรัพยากร และบุคลากร จากทุกหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ ชุมชน และเอกชน ให้เพียงพอต่อความต้องการเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของสถานศึกษา

2.3 ด้านการนิเทศภายใน

สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดมาตรฐาน ตัวชี้วัด เครื่องมือ รูปแบบของการนิเทศ ภายในสถานศึกษาให้ชัดเจน บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ของหน่วยงาน โดยต้องมีการปรับปรุงพัฒนา ตามระยะเวลาที่มีการกำหนดในปฏิทินการนิเทศภายในสถานศึกษา อย่างสม่ำเสมอ จัดอบรมให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้รูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษา และนำคณะครูไปศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีความพร้อมด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม กับสถานศึกษาต่อไป

2.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล

สถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐาน และเป้าหมายแต่ละด้านในการวัดผลและประเมินผล จัดอบรมโดย เชิญวิทยากรมาให้ความรู้เชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ สถานศึกษา ดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล โดยการหาผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวัดผลและประเมินผลเพื่อหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง และทดลองใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ของแต่ละสาระ การเรียนรู้ ตามหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อหาความเที่ยงของเครื่องมือ แล้วนำเครื่องมือวัดผลและ ประเมินผลมาปรับปรุงพัฒนา ให้ได้ตามมาตรฐานก่อนนำไปใช้จริง มีการวิเคราะห์ผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อทราบข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน แล้วนำมาสรุปผล เพื่อหาแนวทางพัฒนาช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

2.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

สถานศึกษามีการวิเคราะห์หาสาเหตุผลการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และนำผลจาก การวิเคราะห์มาวางแผนกำหนดแนวทางแก้ไข พัฒนา ให้มีมาตรฐานตามแผนที่กำหนดไว้ทุกตัวชี้วัด โดยมีการระดมทุน งบประมาณ ทรัพยากร และบุคลากร จากหน่วยงาน ภาครัฐ ชุมชน หน่วยงานทางการศึกษา ในการสนับสนุนในการ ประกันคุณภาพการศึกษา ให้เพียงพอต่อความต้องการ และยกย่องเชิดชูผู้ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากรและ บุคลากร ในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป ให้ได้ตามมาตรฐาน ทุกตัวชี้วัดในระดับที่ดีขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มีประเด็นที่สนใจ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายเพิ่มเติมดังนี้

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 2 ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สามารถอภิปรายผลในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

1.1 ด้านการจัดการหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ปัญหาค้นต้นสูงสุด คือ ผู้บริหารและครูร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของสถานศึกษาก่อนจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารจัด

ประชุมคณะครูเพื่อทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร และสถานศึกษาจัดการอบรมสัมมนาให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาขาดการจัดอบรมให้ความรู้ครู ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องของหลักสูตรสถานศึกษา ไม่มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา พิจารณามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ อัตรลักษณ์ของสถานศึกษาอย่างชัดเจน ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นการจัดทำภายในโดยไม่ได้รับความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายหรือบุคคลภายนอก ขาดการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรณกร เรือกิจ (2560, หน้า 112) พบว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษายังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพียงพอ และไม่มีทักษะการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม สถานศึกษา วิสัยทัศน์ภารกิจ เป้าหมาย

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ปัญหาอันดับสูงสุด คือ การจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การดำเนินการมีเทคนิควิชาการและการเรียนการสอนมีรูปแบบที่หลากหลาย และผู้บริหารสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากร และบุคลากรในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาไม่มีการจัดทำคู่มือ และเครื่องมือที่ได้มาตรฐานในการติดตาม ติดตาม ไม่มีการกำหนดกรอบการนิเทศในรูปแบบบูรณาการ มีรูปแบบการนิเทศที่ไม่ชัดเจน ขาดการรายงานผลการนิเทศและนำผลการนิเทศไปพัฒนาการเรียน การสอนตามคำแนะนำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ลัดดา เพ็งผล (2557, หน้า 110) พบว่า ครูขาดการประเมินผลการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.3 ด้านการนิเทศภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ปัญหาอันดับสูงสุด คือ ผู้บริหารร่วมกันวางแผนกำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับการนิเทศภายในสถานศึกษา ความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือการนิเทศภายในสถานศึกษา และการพัฒนาความรู้ความสามารถเรื่องการนิเทศภายในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาขาดการนิเทศการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ การกำหนดปฏิทินอย่างเป็นระบบ ขาดเครื่องมือในการนิเทศที่เหมาะสม ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการนิเทศ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Agado (1998, Abstract) พบว่า การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นไปอย่างมีระบบระเบียบตามลำดับขั้นตอน มีการให้ความสะดวกแก่ครูในการนำผลที่ได้จากการพัฒนาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ระบบสนับสนุนเอื้ออำนวยงานนำกลวิธีไปใช้ โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงานและผู้นิเทศและให้ข้อคิดเห็นว่า ควรมีการศึกษาถึงผลที่ได้รับจากการพัฒนาบุคลากร กลยุทธ์การนำไปใช้ในสถานศึกษารวมทั้งการศึกษารับรู้ของครูในความสามารถของนักเรียนจากผลการนำการพัฒนาไปใช้เพื่อผลสำเร็จของนักเรียน

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ปัญหาอันดับสูงสุด คือ พัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลได้ตามมาตรฐาน ครูสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาขาดการส่งเสริมให้ครูมีความรู้และทักษะทางด้านการวัดผลและประเมินผล ขาดการสร้างเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย ไม่มีการประเมินผลตามสภาพจริง และไม่มีการบูรณาการการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปภาวดี โพธิ์งาม (2560, หน้า 128) พบว่า สถานศึกษาขาดเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพ การวัดผลประเมินผลไม่เป็นไปตามสภาพจริง ครูมีจำนวนน้อย รับผิดชอบงานหลายด้านทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้หลากหลายและได้มาตรฐาน

1.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ปัญหาอันดับสูงสุด คือ การวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุที่เกี่ยวข้องจากการประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา การประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษาตามแผนที่กำหนด และผู้บริหารสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากร และบุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สถานศึกษาขาดการวางแผนการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา ในการจัดทำระบบการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมิน คุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ ขาดผู้รับผิดชอบ และไม่มีการวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ให้ความสำคัญกับมาตรฐานและ

ตัวชี้วัดที่สะท้อนพัฒนาการของนักเรียนด้านวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มลชยา จี๊สละ (2559, หน้า 90) พบว่า ผู้บริหารและครูขาดการวางแผนในการจัดทำระบบการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน สถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ ขาดผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายใน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุภา เศวตวันัส (2557, หน้า 120) พบว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นงานใหม่ บุคคลที่รับผิดชอบงานนี้คือหัวหน้าฝ่าย วิชาการ ผู้บริหารอาจมองว่าเป็นงานที่เกี่ยวกับงานวิชาการงบประมาณจึงใช้รวมได้กับงานวิชาการ ไม่ต้องหาคนมาช่วย หรืออาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดเล็กมีงบประมาณและบุคลากรอยู่อย่างจำกัด จึงไม่สามารถที่จะหาคนมาช่วยรับผิดชอบ เพิ่มเติมได้ หรืออาจจะเพราะงานประกันคุณภาพเป็นงานใหม่คนที่มีความรู้ความเข้าใจมีน้อยจึงหาคนที่จะมาร่วมทำงาน ได้ยาก จึงขาดแคลนบุคลากรในการรับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา

2. แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 2

2.1 ด้านการจัดการหลักสูตรสถานศึกษา มีแนวทางที่สำคัญ คือ สถานศึกษามีการจัดประชุมและวางแผน เพื่อร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของสถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยแต่งตั้งคณะทำงานในการจัดทำ แผนพัฒนาการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตรอย่างครบถ้วนทุกด้าน ตลอดจนต้องมีการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ให้เป็นไปตามเป้าหมายทุกระยะ เพื่อประเมินผล ปรับปรุงพัฒนาและสรุปผลที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนม์นิภา วรธรรมไพบูลย์ (2555, หน้า 100) พบว่า ด้านการบริหารงานหลักสูตร คือ มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการประชุมผู้มีส่วน เกี่ยวข้องในการจัดทำหรือจัดหาคู่มือครูเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา และคู่มือการเรียนการสอน ตรวจสอบการนำ หลักสูตรสถานศึกษาและคู่มือการเรียนการสอนไปใช้ และกับติดตาม ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีแนวทางที่สำคัญ คือ สถานศึกษามีการจัดประชุมและวางแผน สร้างความตระหนักเพื่อให้เห็นความสำคัญของการจัดทำแผนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามสาระการเรียนรู้ และหน่วยการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่หลากหลาย พร้อมกับวิเคราะห์และนิเทศงานวิชาการเพื่อให้ได้รูปแบบ ที่เหมาะสมกับสถานศึกษา แล้วนำผลมาสร่วมกันในการจัดการเรียนการสอนที่มีการระดมสรรพกำลัง ด้านงบประมาณ ทรัพยากร และบุคลากรจากทุกหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ ชุมชน และเอกชน ให้เพียงพอต่อความต้องการเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพล พุ่มเกิด (2556, หน้า 114) พบว่า ควรส่งเสริม สนับสนุน การจัดการกิจกรรมทั้งในและนอกชั้นเรียนด้านการคิดวิเคราะห์หาความรู้จากวิทยากรท้องถิ่นและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องพัฒนาการเรียนรู้ออกจากแหล่งคนคว่ากระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย และเร่งจัดหาสื่อการเรียนรู้ ให้เพียงพอต่อความต้องการ

2.3 ด้านการนิเทศภายใน มีแนวทางที่สำคัญ คือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อกำหนดมาตรฐาน ตัวชี้วัด เครื่องมือ รูปแบบของการนิเทศภายในสถานศึกษาให้ชัดเจน บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ สูงสุด ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของหน่วยงาน โดยต้องมีการปรับปรุงพัฒนาตามระยะเวลาที่มีการกำหนดในปฏิทินการนิเทศ ภายในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ จัดอบรมให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้รูปแบบการนิเทศ ภายในสถานศึกษา และนำคณะครูไปศึกษาดูงานโรงเรียนที่มีความพร้อมด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานศึกษาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียาภัสสร เล็งเส (2555, หน้า 120) พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษาควรจัดให้มีการประชุมชี้แจง วางแผน แต่งตั้งบุคลากรรับผิดชอบงานดำเนินการนิเทศภายใน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพล พุ่มเกิด (2556, หน้า 116) พบว่า ด้านการนิเทศการศึกษา ควรส่งเสริมให้ครูจัดทำ รายงานการนิเทศ กำหนดวัตถุประสงค์ปรับปรุงเครื่องมือการนิเทศให้ทันสมัย

2.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีแนวทางที่สำคัญ คือ สถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานและเป้าหมายแต่ละด้านในการวัดผลและประเมินผล จัดอบรมโดยเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้มีประสิทธิภาพ สถานศึกษาดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล โดยการหาผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวัดผลและประเมินผลเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และทดลองใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ แล้วนำเครื่องมือวัดผลและประเมินผลมาปรับปรุงพัฒนา ให้ได้ตามมาตรฐานก่อนนำไปใช้จริง มีการวิเคราะห์ผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อทราบข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน แล้วนำมาสรุปผลเพื่อหาแนวทางพัฒนาช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรียาภัสสร เล็งเส (2555, หน้า 123) พบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรจัดให้มีการอบรมผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาเครื่องมือและประเมินผล สร้างเครื่องมือที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และให้มีความหลากหลายครอบคลุมทุกตัวชี้วัดและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพล พุ่มเกิด (2556, หน้า 118) พบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าอบรมการวัดผลประเมินผล รวมทั้งประเมินผลการสอนของตนเอง จัดเก็บข้อมูลหลักฐานให้เป็นปัจจุบัน ประสานร่วมมือกับเขตพื้นที่การศึกษาร่วมกันพัฒนาเครื่องมือ

2.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีแนวทางที่สำคัญ คือ สถานศึกษาควรมีการวิเคราะห์หาสาเหตุผลการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และนำผลจากการวิเคราะห์มาวางแผนกำหนดแนวทางแก้ไข พัฒนาให้มีมาตรฐานตามแผนที่กำหนดไว้ทุกตัวชี้วัด โดยมีการระดมทุนงบประมาณ ทรัพยากร และบุคลากรจากหน่วยงานภาครัฐ ชุมชน หน่วยงานทางการศึกษา ในการสนับสนุนในการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เพียงพอต่อความต้องการ และยกย่องเชิดชูผู้ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากร และบุคลากรในการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป ให้ได้ตามมาตรฐานทุกตัวชี้วัดในระดับที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณกร เรืองกิจ (2560, หน้า 116) พบว่า ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ควรจัดสรรงบประมาณ และบุคลากรให้เพียงพอต่องานประกันคุณภาพการศึกษา ประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อกำหนดเป้าหมาย การประกันคุณภาพในสถานศึกษา กำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จการจัดการศึกษาอย่างชัดเจน มีการประกันคุณภาพเน้นให้ความสำคัญกับมาตรฐานและตัวชี้วัดที่สะท้อนพัฒนาการของนักเรียนด้านวิชาการเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น มีการวิเคราะห์หลักสูตร แกนกลางมาปรับเป็นหลักสูตรสถานศึกษา และจัดให้มีการอบรมบุคลากร และผู้เกี่ยวข้องก่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ตรงกัน เพื่อให้การดำเนินงานจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาแต่ละสาระการเรียนรู้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูควรนำผลจากการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในสาระต่าง ๆ มาวิเคราะห์จัดทำวิจัยในชั้นเรียน จัดอบรมเชิญวิทยากรที่มีความรู้มาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยกระบวนการที่หลากหลาย

1.3 ด้านการนิเทศภายใน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีรูปแบบการนิเทศที่หลากหลาย มีการวางแผนการนิเทศให้เป็นระบบและเป็นปัจจุบัน มีการแนะนำในด้านต่าง ๆ ของครูและดำเนินการนิเทศอย่างต่อเนื่องเป็นไปตามปฏิทินการนิเทศ แจกวัสดุประสงค์การนิเทศที่ชัดเจน และให้มีการกำหนดเกณฑ์การนิเทศที่ผู้รับการนิเทศรับทราบด้วย

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล สถานศึกษาควรจัดอบรมเชิงวิทยากรมาให้ความรู้กับครูเกี่ยวกับการจัดทำเครื่องมือการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาด้านการเรียนรู้ที่ตรงประเด็น มีการประชุมครูอย่างสม่ำเสมอ และให้นำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน

1.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาควรจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา และแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อกำหนดเป้าหมายการประกันคุณภาพในสถานศึกษา และกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จการจัดการศึกษา และควรมีการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่ชัดเจน และสรุปผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาปัญหาและสาเหตุที่เกี่ยวข้องจากการประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

2.2 ควรทำการศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารงานวิชาการทางการศึกษาของสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

เอกสารอ้างอิง

- ชนมณีภา วรณโพนบูลย์. (2555). แนวทางการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนในศูนย์ประสานงานการศึกษาโพทะเล 01 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ทศพล พุ่มเกิด. (2556). แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย 4 อำเภอชุมแสงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ปภาวดี โพธิ์งาม. (2560). แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ปรียาภัสสร เล็งเส. (2555). การนำเสนอแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็กในอำเภอไพศาลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- มลชยา จี๊สละ. (2559). แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ลัดดา เพ็งผล. (2557). แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- วรรณกร เรือกิจ. (2560). แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2. (2562). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2562. อุทัยธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). กลยุทธ์ของ สพฐ. (2548 – 2552). กรุงเทพฯ: สุริยสาส์น.
- _____. (2552). การกระจายอำนาจทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุริยสาส์น.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). การพัฒนาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สุภา เศวตวันัส. (2557). แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- Agado, G.A. (1998). Staff development in effective boarder schools. Dissertation: Abstracts International.